

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Ik ben vergroeid met mijn volk

Antonius Johannes van Rooij werd op 27 december 1925 in Gemert geboren in de boerderij waar nu het Boerenbondmuseum is, als oudste zoon van Johannes van Rooij (1896-1973) en Maria Peters (1891-1978). Toen hij tien was, verhuisden zijn ouders naar de Berkhoek in Boekel, waar Antoon de lagere school afmaakte. Hij koos bewust voor de Kruisheren in Uden omdat hij priester wilde worden en voor de congregatie van de Heilige Geest omdat hij niets liever wilde, dan missionaris worden.

Op 3 september 1946 ging hij naar het noviciaat in Gennep en daarna naar het grootseminarie in het Kasteel van Gemert. Mgr. Mutsaers wijdde hem op 20 juli 1952 tot priester. Hierna moesten alle priesters nog een jaar studeren en kort daarna kwam dan de dag van de benoemingen. Groot was de teleurstelling van Antoon toen hij, als enige van zijn klas van twintig, niet naar de missie mocht maar benoemd werd als propagandist voor de missie. Dat betekende films draaien, spreekbeurten houden en zelatrices bezoeken. Gelukkig kreeg hij een paar maanden later de kans om alsnog naar Brazilië te gaan.

In december 1953 vertrekt hij naar de Amazone, waar hij zes jaar werkt in een parochie in een buitenwijk van de hoofdstad Manaus. "De congregatie had veel kapellen langs de rivieren. Je werkte een maand in de stad, en dan ging je weer drie weken met een boot de

nederzettingen langs aan de Amazone-rivier. Tijdens die reis had je geen idee van tijd. Van verre kwamen mensen aangeroeid, als ik daar aankwam," herinnert hij zich.

Het komt voor hem dan ook als een donderslag bij heldere hemel, als hem op vakantie in 1960 wordt verteld dat hij in Nederland moet blijven: opnieuw als propagandist voor de missie. Vanuit Rhenen gaat Antoon lezingen geven, films vertonen, geld en geldinzamelaars (zelatrices) werven. In 1965 wordt hij overste van de broederopleiding in Baarle-Nassau, van 1967 tot 1973 econoom van het Kasteel in Gemert en tenslotte zelfs provinciaal overste (1973-1979) totdat het kapittel komt.

Met een zucht van verlichting kan hij in september 1979 terug naar Brazilië, waar echter hetzelfde gebeurt. "Na twee jaar in een parochie gewerkt te hebben, werd ik daar tot provinciaal

gekozen. waar ik niet op zat te wachten, gezien mijn ervaringen in Holland. Ik ben dat zes jaar geweest en kwam op alle missieposten van onze congregatie. Ceilandia bij de hoofdstad Brasilia stond mij wel aan en in die tijd benoemde ik mezelf dan ook alvast voor die post. Ik heb later nog aan de provinciaal gevraagd of ik daar wel legaal zat. Hij moest er hartelijk om lachen," vertelt Antoon..

Vanaf 1988 kan hij aan de slag in het 'kei-arme' Ceilandia (30-35.000 bewoners), waarnaar de bouwvakkers van de nieuwe hoofdstad Brasilia in maart 1971 verbannen zijn, nadat ze eerst in de stad huizen hebben gebouwd. "Ze woonden daar in huisjes van wat planken zodat ze te voet naar hun werk konden. Deze huisjes werden afgebroken toen de stad klaar was en de arbeiders werden verplaatst. Op 30 km. van de stad konden ze op een terrein 10 bij 25 m. opnieuw aan de slag.

Pater Antoon van Rooij bij een van de bijbelgroepen

De grondprijs werd later verhoogd. Bovendien moest er geld komen voor de bus naar de stad. Maar geld was er nauwelijks en wat er was, verminderde letterlijk per dag in waarde (inflatie 1% per dag). Bovendien was diefstal aan de orde van de dag. In 1990 vroeg de Braziliaanse kardinaal of mijn collega Wim Topper en ik een nieuwe parochie wilden stichten bij Ceilandia en dat is tot op heden mijn standplaats gebleven." Topper sterft en er is niemand om zijn plaats in te nemen. Pater van Rooij vraagt de bisschop om één van de drie kerken terug te nemen. "Nu heb ik er nog twee: O.L. Vrouw van de Vrede en St. Jozef Werkman, met in totaal veertigduizend katholieken."

Van Rooij heeft er binnenkerkelijk werk: zoals catechese aan jongeren op zondagmiddag, het begeleiden

van bijbelgroepen, het opzetten van bezinningsbijeenkomsten voor ongehuwde moeders, weduwwrouwen en alleenstaande vrouwen en mannen. De afzonderlijke groepen worden begeleid door gehuwden en alleenstaanden. Zijn tweede taak daar is sociaal werk: ijveren voor riolering en andere voorzieningen en voorlichting geven, en er is de verslaafdenzorg. Met 14.000 gulden die hij vanuit Brabant krijgt bij zijn veertigjarig priesterjubileum, bouwt hij daar een kerk/gemeenschapsruimte

"In Brazilië kent men de pastoraal van het kind. Dit pastoraal is opgericht door de bisschoppenconferentie. Alleen al in mijn parochie wonen meer dan zeshonderd arme kinderen; de moeders ontvangen onderricht over gezondheidszorg en hygiëne." Tijdens zijn laatste bezoek

aan Boekel vertelt hij vol vuur over zijn project om door verwerking van schillen van citroenen, sinaasappelen en bananen de kinderen aan voldoende vitaminen te helpen. Omdat er weinig geld is voor dit project wordt gekeken welke kinderen het ernstigste ondervoed zijn en zij komen als eerste in aanmerking voor het voedselprogramma. Het sterftecijfer onder de kinderen is aan het dalen. Ondanks zijn kwakkelende gezondheid vertrekt hij weer graag naar Brazilië. "Je werkt er met veel plezier en ondervindt veel vriendschap in de parochie. Het is een dankbare taak om daar priester te zijn.

Ik ben vergroeid met mijn volk, vergroeid met Ceilandia, dat ik samen met de mensen heb opgebouwd vanaf de stoffige, soms slijkerige grond."

Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen. Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Hieronder een aanvulling op bovenstaande levensbeschrijving, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

Pater Antoon van Rooij vierde in 2002 zijn gouden priesterfeest, 76 jaar oud. Hij kreeg steeds meer last van astma. Hij wilde zelfs terugkeren naar Nederland. Maar eerst wilde hij de hoofdkerk uitbreiden, en pas dan de parochie overdragen. Op 15 augustus 2004 zou de bisschop de uitgebreide kerk inwijden, maar een dag eerder overleed Antoon, op 78-jarige leeftijd.